

KJAK

Elly og Eivind 70 ár í hjúna- bandi

Í fyrradagin, mikudagin 10. apríl, vóru 70 ár liðin, síðani Elly og Eivind Niclasen í Klaksvík gingu saman í hjúnalag. Tey bógva framvegis í húsunum á Gerðar-eiði, sum stóðu klár, tá ið tey giftust, og sum tey fluttu í fyrri 70 árum síðani. Elly er 90 og Eivind 94, og á eyðkenda og klokkukláru og eyðkendu seyrvágsdialektini helt Eivind góða og ikki sørt romantiska røðu fyri konuni, tá ið tey saman við teirra næstu hildu dagin á Sjómansheiminum í Klaksvík.

Tað er teimum fægstu, sum tað lagar seg soleiðis hjá, at tey hátíðarhalda 70 ár í hjúnarbandi. Merkisvert er tað, at hetta er triðja ferðin innan lutfalsliga stutta tíð, at sovorðin dagur verður hildin í grannalagnum á Heygum og Gerðareiði. Hini hjúnini eru Andrea og Jógvan Fróði Hansen og Astrid og Jógvan Gerðalíð, sáli.

Elly er ættað úr Norður-

stovu í Gerðum. Hon er fødd 4. august í 1922 og er dóttur Karl, bónda, og Karolinu, sum var úr Trøllagili. Tey fingi átta børn, og eftir á lívi eru Elly og Hedvig, sum býr stutt frá barnaheiminum í Gerðum.

Eivind er ættaður úr Sørvági. Hann er føddur 16. juli 1918. Foreldrini vóru Elisabeth og Óli Niclasen. Tey fingi níggju børn, og Eivind er einsamallur eftir á lívi.

Elly og Eivind eiga trý børn: Karolina, Ólavur og Ragnar.

Karolina var gift Fischeri Hansen úr Mikladali. Tey bygdu í grannalagnum hjá teimum gomlu. Fyri tey øll var tað øgilgur smeytur, tá ið Fischer bráðliga andaðist fyrr í ár. Ikki minst Elly og Eivind sakna versonin, sum var teimum so hollur stuðul í so mongum lutum. Karolina og Fischer eiga tvær døtur.

Ólavur bygdi eisini á Gerðareiði. Hann er giftur

Margit, sum er ættað av Stongunum. Margit og Ólavur eiga seks børn.

Ragnar hevur í mong ár verið trúboðari uttanlands. Hann er giftur Lis, sum er ættað úr Canada. Lis og Ragnar vóru í nógv ár í Filipsoyggjunum. Seinastu árinu hava tey arbeitt í Onglandi, men nú fyrireika tey seg at flyta aftur til Filipsoyggjarnar. Lis og Ragnar eiga tveir dreingir.

Eivind kom til Klaksvíkar í 1939 at læra til motorpassara. Hann helt til hjá beiggjanum Ova, sum hann fá ár seinni gjørdist granni hjá. Eivind

tók eisiini skiparapróg, og miðskeiðis í fimmti árunum tók hann longdina í Klaksvík.

Í 1947 keypti Eivind saman við beiggjanum Hans Dávidi og Guðleivi Thorsteinsson í Klaksvík útróðrabátin Barðið. Seinni keypti Eivind partarnar hjá hinum báðum, og hann dreiv sjálvur bátin inntil seinnapartin av fimmti árunum.

Í 1957 lótu Eivind og brøðurnir Hjalmar og Hannus línubátin Vesturvón byggja. Eivind var skipari fyrstu árinu. Í seksti árunum var hann í fleiri ár við danska

sleipibátinum Sigyn, sum sigldi í Grønlandi.

Í 1969 lótu Eivind, Hjalmar og Hannus fyrsta hekkutrolaran Vesturvón byggja. Fleiri trolararar komu aftaná.

Eivind hevði ábyrgd í reiðarínum, inntil hann var farin væl upp um pensiónsaldur. Bæði umborð á útróðrabátinum, línuskipinum og trolaranum var hann tiltikin røkin og nýtti sítt góða hegni og sínar góðu arbeiðsgávur.

Elly hevur, sum nógv tær flestu føroysku konurnar og mammurnar tá í tíðini, altíð

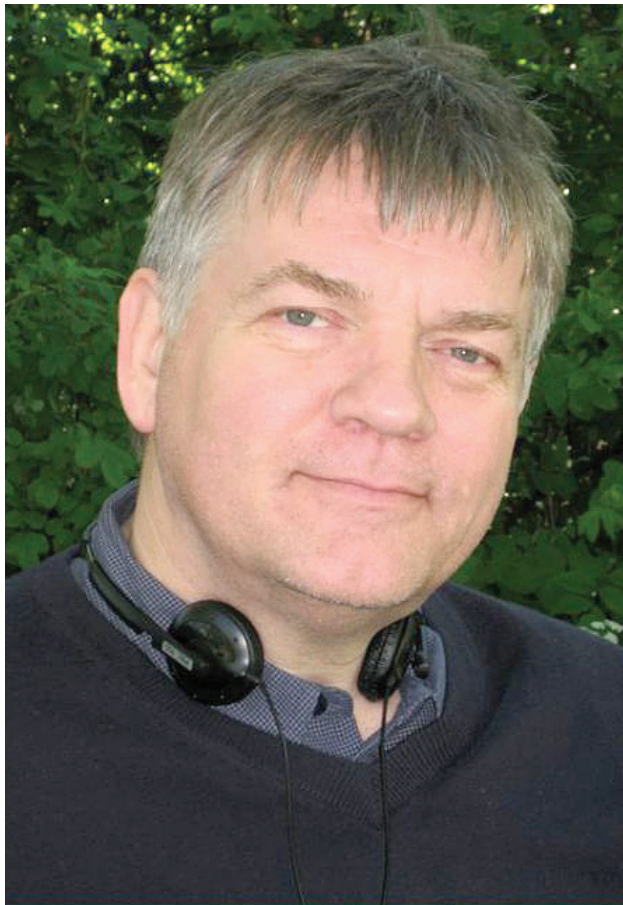
verið heima og ansa manni, børnum og heiminum. Har hevur skinið av hvørjum spreki, og tey bæði hava verið tiltikin fyri góða urtagarðsrøkt.

Aldurin er høgur, og sporini eru sjálvandi tyngri nú, enn tey vóru. Tey bæði fegnast um lívið og allar Guds gávur, sum teimum eru lutaðar, og um framtíðina og vónina, sum tey hava funnið í heilagu skriftunum.

Hjartaliga til lukku á 70 ára brúdleypsdegnum og takk fyri gott grannalag ynskja vit øll.

Jóannes

Jens Andreassen seksti

Sunnudagin 14. apríl, summarmáladag, verður Jens Andreassen 60 ár. Runda føðingardagin er hann staddur uttanlands.

Jens er havnarmaður. Foreldrini eru Kirstin og Leivur Andreassen. Børn teirra eru Maria, sum er sjúkrasystir, og Jens, sum er lækni. Tey bógva bæði í Havn.

Jens er giftur Ebbu, dóttir Fíu og John Høj í Klaksvík. Hon er sjúkrasystir. Ebba og Jens eiga fyra børn: Kirstin, John, Rakul og Sára. John og Rakul bógva í Keypmannahavn, og Kirstin og Sára bógva í Havn.

Jens leyk studentspróg í Hoydølum í 1975. Eftir í eitt skifti at hava fingist við fyrifallandi arbeiði og eitt nú verið vikarur í Eysturskúlanum, fór hann undir læknalestur í Aarhus, og í 1985 varð hann liðugur við lesturin.

Nógvu tey fyrstu starvsárinu var ferðingin nógv

og uppgávarnar ymiskar. Jens arbeiddi í Klaksvík og á Sandi og í Piteå í Svøríki og í Roskilde. Síðani 1993 hevur hann verið í starvi á medisinsku deild á Landsjúkrahúsinum, har hann er deildarlækni á B6.

Stóra uppgávan og avbjóðingin hjá Jens í lækna-starvinum er diabetes. Hann røkir ambulatoriu á Landsjúkrahúsinum. Menningin er stór innan diabetesøkið, og Jens er sera eldhugaður og strembar støðugt eftir at dagføra sína vitan og harvið at varðveita møguleikan at veita bestu tænastu til sjúklingarnar. Hann er nærlagdur og hollur undirvisari, og dugir framúr væl at kunna sjúkrahúsini, kommunulæknarnar, onnur starvsfólk innan heilsuøkið og diabetesfelagið um fram-brotini, sum bera við sær, at tað er lættari at liva við hesi sjúkuni, sum hann plagar at taka til samstundis, sum

hann undirstrikar týðningin av røttum kosti og av at røra seg.

Seinastu árinu hevur Jens arbeitt hálva tíð á Landsjúkrahúsinum. Hin helmingin av arbeiðstíðini er hann við í s tóru granskingarverkætlanini um diabetes í Føroyum.

Umframt frá læknaarbeiðnum er Jens kendur sum sangari. Hann hevur framúr tenorrødd, sum hann síðani á heilt ungum árum hevu ríkað sangkórið í Ebenezer við. Í nógv ár hevur hann eisini verið partur av Dupultkvar-tettini í Ebenezer, sum ríkar so manga samkomu – um tað so er í gleði ella í sorg – og sum Jens og felagar hansara í dupultkvar-tettini nú ein dagin fingi heiðursgávu fyri.

Jens er tónleikaáhugaður. Hann dugir væl við gittaranum, og honum dámar væl at seta seg við tangentarnar og droyma seg burtur í musikk-

inum og spælinum, sum lunnar vórðu lagdir undir, tá ið hann á ungdomsárunum lærði at spæla hjá Turið Waagstein Rasmussen.

Tað var í Ullvøruhúsinum og í øllum lívinum og meldrinum, sum var inn og út hjá Kirstini og Leivi, at Jens vaks upp. Pápin var jarnsmiður og hevði verkstað heima við hús. Leivur var tiltikin góður smiður, og Jens hevur arvað góða handalagið hjá pápanum. Honum dámar væl at fáast við jarnsmið. Jens smíðar lampur, stakar og borð, tá ið hann koblar úr frá strævna læknaarbeiðnum, sum hann eisini nýtir stóran part av frítíðini til at lesa og kanna um, tá ið hann heldur seg hava frí og hugnar sær.

Heimið hjá fryntligu Ebbu og Jens í Javnagøtu 1 er opið og gestabliðnið er stórt.

Takk fyri gott vinalag í mong ár og hjartaliga til lukku á runda degnum.

JH